

Sürgün

– Züleyha.Ö.B · 31 Temmuz 2010

Sürgün zamanlarda düş yorgunu umutlar
Gecenin ıssızlığında
Hep o rüzgarın sesinde kalbi dualar...

Mateminde siyah bir perde asılır geceye
Bulutların peçesinde saklanır huzur
Ardır sevda gönül yazgımda
Mecalsiz damlalar süzülür hayat çizgimden
Sildim tüm muradımı kırgın mevsimlerden...

Son güz ve son yaprak
Yitirilmişliğin en mahrem kuytusunda sakladığım
Varoluşumun hakiki çizgisi
Ellerimde bir avuç toprak...

Hani acıyı yudumlar ya gözyaşları semânın
Mazlum misali âhı var bende ki intizârın

Sürgündük
Acımasızlığına hayatın
Ertelenmiş vuslatlarının hüzün gemisinde
Dingin bir limana hasretti ufuklar
Karanlık şafağa gebe...

Zemheride kalmış kanayan bir kalp
Ömrün yıpranmış musikisinde
Her dem aynı şarkıyı söyler dudaklarım
Yine yüreğimi inciten o suskun beste...
Zindanında bir avuç hüzün bıraktım sevdanın
Zerrelerinde anlamı kalmadı ahde vefanın...

Sürüldük
Acıların en katmerlisine
Kızıl bir güle dokundu kalem
Gururu unuttu mısralar

Mahkumiyetin edasıyla
Kederli yalnızlığın unutulmuş diyarında...

An ki
Dökülüverdi gönül dilinden sessizce
Ey sevgili!
Bir yüreğine sürgündüm
Bir de gözlerine...

Züleyha Özbay Bilgiç
Kütahya

seslendiren: mustafa doğan